

[Bomholt.]

spidset sig i personlige angreb. Det ærede medlem hr. Martin Nielsen opråbte igen som moralsk hero og igen på bekostning af andre. Der er nogle, der ikke har glemt det ærede medlems skriverier i „Arbejderbladet“ i den tid indtil den 22. juni 1941, da der var alliance mellem Rusland og det nazistiske Tyskland, og da det ærede medlem var ansvarshavende redaktør for „Arbejderbladet“. Dengang skrev det ærede medlem hr. Martin Nielsen i „Arbejderbladet“ i en leder — jeg beder om den højtærede formands tilladelse til at citere —:

„De oplysninger og dokumentationer, Tysklands udenrigsminister v. Ribbentrop er fremkommet med, har virket meget stærkt såvel ude i verden som herhjemme, og klart er det, at titusinder, ja hundrede tusinder af mennesker nu ser de sidste måneders begivenheder i et andet lys, end de så dem, da de kun havde de informationer at holde sig til, som den danske presse før 9. april fodrede sine læsere med.“

Det er en servil og udtrykkelig godkendelse af v. Ribbentrops løgnagtige påskud til overfald på Danmark og Norge og samtidig et spark til den danske presse. Men det ærede medlem tillader sig altså med disse forudsætninger at rette ærerørige angreb mod andre.

Hele den kommunistiske propaganda i dag har ikke kunnet tilsløre de egentlige linier i problemet: en sikring af Danmarks fred og genopbygning. Sandheden er, at denne debat i dag har været en debat om frihed, landets frihed. Uden hensyn til de fjendske og mistyvende taler, der er holdt, vil vi fastholde vor idé om fred og samarbejde i frihed mellem folkene, og det er mit håb, at de divergenser, der findes i dag mellem de demokratiske partier, trods alt kan overvindes i fremtidens arbejde. Vi går ind i en ny udenrigspolitisk epoke, og i den skal vi søge at bevare landsmandsskabet mellem dem, der sætter friheden højest.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Viggo Starcke har ordet for en kort bemærkning.

Viggo Starcke: Den lange forhandling om Atlanterhavspagt og neutralitetspolitik ebber nu snart ud, og jeg skal kun gøre nogle ganske få bemærkninger til et par af de ærede medlemmers udtalelser.

Det ærede medlem hr. Edvard Sørensen gjorde nu tilsidst igen nogle bemærkninger om vor stilling til folkeafstemningen, der enten må bero på en forkert opfattelse af,

hvad jeg har sagt, eller på en forvridding af, hvad jeg har sagt. Jeg sagde udtrykkelig som svar på det ærede medlems spørgsmål om, hvad jeg ville råde vælgerne til, at jeg ville fremkomme med mit råd, når dette ting havde truffet sin afgørelse om folkeafstemning. Det ærede medlem udlægger det nu, som om jeg havde sagt, at jeg ville fremkomme med mit råd efter folkeafstemningen, og det ærede medlem tillod sig at sige, at det var typisk for mig. Jeg vil ikke returnere og sige, at jeg synes, at den opfattelsesevne, det ærede medlem viser, er typisk for ham; han plejer at have en klarere opfattelsesevne. Min ordførertale gik netop ud på at analysere situationen og lægge vægtlodderne, som de skulle ligge, på begge sider af vægtskålen for at se loyalt, til hvad side den måtte synke i Danmarks interesse. Mit indlæg var et forsøg på at undersøge, hvorimod det ærede medlems indlæg var en procedure i sagen, en afgørelse uden undersøgelse. Jeg mener, at det er det danske folks ret at træffe afgørelsen, og derfor ønsker vi det spørgsmål afgjort, før vi giver vort råd til vore vælgere.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen skal jeg ikke gøre mange bemærkninger. Han talte om det vestlige system, som om det udelukkende bestod af kapitalisme. Det er rigtigt, at man har privatkapitalisme mod vest. Jeg er ikke nogen tilhænger af den form, hvorunder dette system findes, men jeg anser det for at være værdifuldere for et folk end den kapitalisme, der findes mod øst, og som er statskapitalisme. Mod vest har arbejderne dog en stor mangfoldighed af arbejdsgivere at vælge imellem. Mod øst har de kun een arbejdsgiver, som både er arbejdsgiver, diktator, politibetjent, spion, dommer og skarpretter i samme person.

Jeg takker den højtærede statsminister for hans besvarelse af mit spørgsmål angående pagtens artikel 2, der giver muligheder for en erhvervsmæssig sammenknytning af landene på erhvervsfrihedens basis. Jeg kunne have ønsket også et gunstigt svar på det andet spørgsmål. Men jeg vil være ærlig og sige, at jeg ventede det ikke nu, men jeg forudsiger det i fremtiden, for hvis der skal føres en fri handelspolitik, kan det ikke ske efter de linier, handelspolitikken har været drevet efter i den sidste tid. Foretager man nemlig handelsafspærringer og hejser jerntæpper og rejser jerngitre mellem nationerne, skal man for hver toldbetjent have 10 eller 100 soldater; en meget stor del af det militære oprustningsproblem ligger dør. Derfor er man netop i fredens interesse fra dansk side yderst interesseret